

VEIEN TIL DEG SELV

Vigdis Garbarek

Innhold

Forord

Porten

Nøkkelen

Veien

Veiskiller

Tanker

Grunnstener

Det innerste rommet

Etterord

Forord

Jeg snudde på hodet
og så et av de siste bladene
på treet falle til marken

Da stoppet tiden
Det ble helt stille

PORTEN

Det Ujevnelige

Ord er for store og ikke store nok

Når du beskriver det Uevelige
sier du alt om deg selv
og ingenting om det Uevelige

Ordene er bare nøkkelen
til det du allerede vet

Det virkelige Ordet er stumt

Tanken påvirkes av tidens tanker

Følelsen av Evighetens tanke

Vær stille min Tanke
så jeg kan høre Hjertets tale

En undring går gjennom min verden

Det er ikke jeg som lever livet

det er livet som lever meg

Det renner en elv
gjennom oss

Jeg er alt som har vært
Jeg er en del av det som vil komme

jeg er ingen og jeg er alle
jeg er ingenting og jeg er alt

NØKKELEN

Å kjenne seg selv
er forværelset til
å erkjenne seg selv

Det lengste et menneske kan nå
er å oppfylle seg selv

I bunnen av deg selv
finner du
den kjernen som er i Alt

Det eneste vi vet er at vi ER

Det vanskeligste vi vet er å VÆRE

Hva kan jeg si som ikke alt er sagt

Ingenting

Hva kan jeg tenke som ikke alt er tenkt

Ingenting

Hva kan jeg være som ikke alt har vært

Meg selv

VEIEN

Vi blir saltstøtter

når vi vender oss bort fra oss selv

Still deg ikke i glansen
fra en annens sjel

Finn margen i din egen

Din sannhet er bak forhenget

bare du kan trekke fra

Reis med varsomhet
gjennom Livet

Se godt efter
når du setter foten ned

Vær omhyggelig
ved valg av dine hvileplasser

Valgene er veien til deg selv

I de små valg
treffes de store avgjørelser

Gå aldri utenom
men gjennom

ellers må du gå dobbelt så langt
og det er det ikke sikkert
du har tid til

Lær alle dine sider å kjenne
så styrer du dem og ikke de deg

Du har inne i deg en læremester
og du er eleven

Sørg for at de feil du gjør
er dine egne

bare da er de til nytte

Avvik fra rett linje
er feil du gjentar
så mange ganger
du glemmer de er feil

Det er ikke gjennom hva du sier
men hva du gjør
jeg ser hvem du er

Det er med hvilket Hjerte du gjør
det du gjør
Du ser hvem du er

Jeg klarer meg uten din ærlighet

men

det gjør ikke du

bak bak
hvert hvert
ris ris
står står
et et
speil speil

Den som blåser ut en annens lys
går i mørke

Tenn et lys
og du blir selv opplyst

Forstå hva det du gjør
gjør med deg

Du skal leve
med det du gjorde

Du skal dø
med den du var

Du er bare støv i Helheten

men

din gjerning er som Fjell

De ringene
som sprer seg fra deg

er viktige om tusen år

VEISKILLER

Noen blader slipper villig grenen
de vet sin plass i Helheten

Andre må tuktes av vinden
piskes av regnet
tynges av snøen
før de så allikevel må gi slipp
for å fullføre Helhetens ønske

Det som for en
kan synes en lite vis vei
kan for en annen
være veien til visdom

Selv mørket
er i Lysets tjeneste

Selv det stilleste vann
er i bevegelse

TANKER

Tålmodig står det frosne treet
og venter
i full tillit
til at det blir vår

Tragedien gir ikke
det tragiske liv

Bruk sorgen
ikke plei den

Se efter i sekken
hvor du har de tunge stenene
og se
om de ikke er blitt til diamanter

Se hva hatet gjør
med den som hater
og gråt over hans tunge skjebne

Blir du en annens
dårlige samvittighet
blir du målet for hans hat

Usannheter oppstår
i tankens vandring
fra meg til deg

Å elske visdom
er ikke
å være kjærlig

Å søke visdom
er ikke
å være vis

Dødens gåte
blir løst for deg

Livets gåte
må du løse selv

GRUNNSTENER

Du skal være som en landevei

Noen trår

på dine stener

og du hjelper dem videre

mot andre veier

Du skal ikke svare før det spørres
for i spørsmålet
ligger forståelsen av svaret
begravet

Du skal ikke vekke
de som sover

bare komme som en stille drøm
og hviske om sannheten

Det er ikke du
som bestemmer timen
de skal se Dagen

Det finnes

bare

En fortelling

men

mange sprog

DET INNERSTE ROMMET

Treenighet

Kjærligheten

Tanken

Det livgivende Åndedrett

Det er i mangfoldet
Tanken synliggjør seg

Det er i mangfoldets bruk
av seg selv
Kjærligheten synliggjør seg

Se med hvilken omsorg og tanke
alle blomstens deler
holder sammen
for det felles mål

å være blomst

Finnes det en større glede
enn å forstå
mangfoldets nødvendighet

Den Ene

    som blir til

alle ulikhetene

    som blir til

Den Ene

Slik

Gjentagelsen

bare kan forståes ved En

kan

Evigheten

bare forståes ved Nå

Evigheten er den ild
hvor alt du legger på
smelter sammen

og ilden hverken vokser
eller slukker

Det finnes ikke
fra evighet til evighet

Vi er i Evigheten

livet er dødens livmor

I begynnelsen

ligger slutten

I slutten

ligger en ny begynnelse

Tilhørighet 1

Jeg kommer fra
Lyset
jeg skal tilbake igjen

Rommet mellom

Livet
og
Livet

skal fylles med
Liv

Tilhørighet 2

Av Jord
er jeg kommet
jeg skal tilbake igjen

Tiden

fra Alt's tilblivelse
tilbake
til Alt's tilblivelse

skal fylles med
Utvikling

Skapelsen

Det evige Åndedrett

Etterord

Jeg gråter over min tapte barnlighet
Jeg takker for min nye viten
Jeg ber om hjelp
til å gjenvinne min barnlighet
beholde min viten
og gå videre
som et helt Menneske